

ikke selv kan vente det. Der er allerede fremdraget Udtalelserne fra den højtærede Trafikminister. Jeg skal yde Ministeriet det Hensyn at lade, som om disse Udtalelser fra denne Minister ikke ere faldne, ihvorvel de i og for sig ere de uheldigste. Men ogsaa den højtærede Finansminister har jo fremsat Udtalelser, som det er meget vanskeligt at faa rigtig i Forbindelse med hinanden. Der er fremdraget Udtalelser af ham, som vise fuld Samstemning med Konseilspræsidenten, men han har ogsaa — Referatets Rigtighed selvfølgelig forudsat — ladet falde Udtalelser om, at de radikale slet ikke havde behøvet at gaa ud af Reformpartiet, og at det skulde nok vise sig, at naar vi komme til Afgørelsen, skal denne Minister nok være paa den rigtige Side. Han har rigtignok ikke sagt, hvad den rigtige Side er. Jeg nærer heller ikke Tvivl om, at den højtærede Finansminister nok til sidst vil søge at komme paa den rigtige Side.

Jeg maa her indskyde, at de Udtalelser, der ere faldne fra Formanden for Venstrereformpartiet (Anders Nielsen), har jeg fundet helt igennem at være loyale. Det ærede Medlem har saavel paa Møder som her i Tinget ladet falde Udtalelser baade med Hensyn til Forsvaret i al Almindelighed og med Hensyn til Københavns Befæstning, hvilket Spørgsmaal han jo siger skal tages op fra Grunden af, som jeg finder helt igennem ere loyale. Nu har ganske vist forleden Dag det ærede Medlem for Ringsted fremdraget en Udtalelse, der skulde vise, at ogsaa dette Medlem er i Færd med at gaa bort, men imidlertid kan det ærede Medlem for Løvel med fuld Ret gøre gældende, at han i Virkeligheden ingen Ting har sagt; thi der er i Virkeligheden ingen Mening i Ordene. Jeg skal citere dem, idet jeg stadig siger: Referatets Rigtighed forudsat. Der er selvfølgelig en vis Mening i Udtalelsen. Det ærede Medlem har sagt: „Hvis Ministeriet, naar Rigsdagen nu samles, fandt paa at lade foretage en Afstemning, om Københavns Landbefæstning skulde nedlægges, saa vilde alle Reformpartiets Medlemmer stemme ja til Nedlæggelse af Fæstningen.“ Ja, det er vist meget rigtigt, det minder om den tyske Sætning: „Gesetzt, der Mann wär ein Kackelofen und fiel um,“ thi da der jo ikke kunde være Tale om, at Ministeriet ved Samlingens Begyndelse kunde falde paa at stille et saa meningsløst Spørgsmaal, undgaar Reformpartiet ogsaa dette at kunne foretage en saadan Afstemning. Jeg haa-

ber ikke, at man i denne Udtalelse skal se Begyndelsen til en forandret Stilling fra dette ærede Medlems Side.

Der er mange andre Udtalelser, jeg ikke skal komme ind paa, som vidne om, at Enigheden indenfor det nuværende Reformparti synes at lade adskilligt tilbage at ønske, i alt Fald er der Udtalelser, som kunde motivere det, at vi ogsaa fra vor Side nu spørge den højtærede Forsvarsminister og Konseilspræsident om, hvorledes vi egentlig i Øjeblikket staa i det.

Vi have i Sommerens Løb set, at man fra Reformpartiets Side har været paa Frierfodder lige over for de moderate, og de moderate have været noget afvisende med et saa forfærdeligt Svar, at et saadant Samarbejde skulde ske paa lige Vilkaar, og hvad Vilkaarene betyde, er der jo ingen, der kan være i nogen som helst Tvivl om. De synes at have været noget knibske, og man har med Forbavselse set Reformpartiet vende kæln Blikke til sine gamle radikale Venner. Nu er det en stor Svækkelse for Partiet, i Særdeleshed da, naar man tager det ikke alene fra et snævert partipolitisk Standpunkt, naar man ser, at der maaske i vort Land, naar det kommer til Stykket, ikke er større Modsætning end den mellem de moderate og Radikalismen. Det gør et for Venstrereformpartiet svækkende Indtryk, at det den ene Dag er villigt til at tage det ene Parti under Armen, og hvis dette ikke vil, heller ikke er utilbøjeligt til at gaa til den modsatte Side.

Det ærede Medlem for Æbeltoft (Neergaard) anbefalede forleden Dag Venstre nu at bygge sit Program paa en bredere Basis. Imidlertid, han lagde intet Skjul paa, at naar Reformpartiet vilde tage de moderate med, saa var det en Gang til Canossa, som forslog noget. Det ærede Medlem gjorde mange træffende Bemærkninger i sin Tale forleden, til Dels ogsaa rettede til Højre. Der var kun een Ting, jeg savnede i den Tale, og det var et Udtryk for, at det ærede Medlem var Ordfører for det Parti, der kalder sig det *forhandlende* Venstre.

Det ærede Medlem for Ringsted (Zahle) mente ganske sikkert, at hans Stilling — Reformpartiets Stilling er jo svag —, at de radikales er ganske overordentlig stærk. Jeg tror, han fejler. De radikales Stilling har jo aldrig været synderlig stærk. Vi behøve jo ikke at gaa saa langt tilbage for at erindre, hvorledes Hørup med Bojsen under Armen gik op